

רע"פ 2404/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2404/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 49566-02-19 מיום 26.3.2019 שניתן על ידי כב' השופטים י' רז-לוי, ג' שלו ו-א' משניות

בשם המבקש:

עו"ד תומר ריז'נשוילי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' רז-לוי, ג' שלו ו-א' משניות) בעפ"ג 49566-02-19 מיום 26.3.2019, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט ר' סולקין) בת"פ 54935-08-17 מיום 18.2.2019.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), והסגת גבול כדי לעבור עבירה, לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.8.2017 בסמוך לשעה 10:00, עקב המבקש אחר נפגעת העבירה, עמוד 1

קשישה ילידת 1934, בעת שצעדה לכיוון ביתה. משנכנסה לביתה, נכנס המבקש אחריה מבלי שהבחינה בו.

בהמשך אחז המבקש בחזקה בשתי ידיה של הקשישה כדי למנוע התנגדות, ונישק אותה בניגוד לרצונה על פניה ובפיה, תוך הכנסת לשונו לפיה, בעוד שהיא מנסה להדוף אותו מעליה. משהצליחה, נמלט המבקש מהדירה.

4. במסגרת הסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים הופנה המבקש להערכת מסוכנותו המינית ולקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו. כן הוזמן תסקיר קורבן בעניינה של הקשישה.

5. בית משפט השלום עמד בגזר דינו על חומרת המעשים שביצע המבקש והדגיש כי כאשר מדובר בעבירות מין כלפי קשישים על הענישה להיות "מוחשית", ובנסיבות העניין קבע כי מתחם הענישה ההולם את מעשיו של המבקש נע בין שנה ועד שלוש שנות מאסר בפועל.

בהמשך, ציין בית משפט השלום כי הערכת המסוכנות בעניינו "יוצאת דופן בחומרתה", וכי עולה ממנה שהמבקש מהווה "פצצה מתקתקת", העשויה לפגוע בקורבנות ממגדרים שונים; בטווח גילאים שונים – ללא אבחנה, כלשונו.

עוד נקבע כי לנוכח עברו הפלילי של המבקש בגין עבירות דומות שבוצעו כלפי ילדים; ההליך הטיפולי שעבר במסגרת ההליכים הקודמים ללא הועיל; ואף ההליך הטיפולי שעבר במסגרת ההליך דנן, הרי אין מנוס מלחרוג מהמלצת שירות המבחן להטיל ענישה טיפולית-שיקומית.

על כן, ולאחר שהעניק משקל גם להודאת המבקש ונכונותו להשתלב בהליך טיפולי, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 27 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מגזר הדין בת"פ 47573-03-13, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר כך שבסך הכול ירצה המבקש עונש של 30 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק י' סימנים ה', ו', ו'1, ו'2 לחוק העונשין; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפרק י', סימנים ה', ו', ו'1, ו'2 לחוק העונשין, או עבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998; וכן פיצוי לנפגעת העבירה בסך 25,000 ש"ח.

6. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי בטענה כי יש לאפשר לו להמשיך בהליך הטיפולי-שיקומי, ולחילופין, כי העונש שהוטל עליו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת ולא נותן ביטולנסיבותיו האישיות.

7. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש, תוך שקבע כי המקרה "ייחודי בנסיבותיו" לנוכח רמת מסוכנותו הגבוהה של מחד גיסא, והטיפוליים השיקומיים הארוכים שעבר, למרות שאלו לא נשאו פרי, מאידך גיסא.

בתוך כך נקבע כי אין מקום להתערב בעונש שהוטל על המבקש, לרבות מתחם הענישה שנקבע בעניינו, אשר אף אם אינו קל, הולם את מעשיו של המבקש בנסיבות העניין.

8. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה שב המבקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות הקודמות, ומדגיש כי קיומו של "הפער הניכר", כהגדרתו, בענישה בין המלצת שירות המבחן לבין העונש שהוטל עליו מצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

עוד טוען המבקש כי יש להעדיף בעניינו את אינטרס השיקום, וכי העונש שהוטל עליו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה, במיוחד בשים לב לנסיבותיו האישיות "החריגות", לשון הבקשה.

9. דין הבקשה להידחות.

10. בקשת רשות ערעור הנסובה כולה על חומרת העונש שהוטל על המבקש תתקבל במקרים נדירים במסגרתם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, או כשהבקשה מעלה שאלה משפטית עקרונית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש.

11. הבקשה שלפניי לא באה בגדרי אמות המידה האמורות.

12. טענותיו של המבקש הועלו ונדחו בפני בית משפט השלום והמחוזי, ולא שוכנעתי כי יש בנסיבותיו האישיות משום הצדקה מיוחדת להפחתה בעונשו, אשר מצדיקה מתן רשות ערעור בגלגול שלישי.

13. אף לגופו של עניין אציין כי במצבים בהם רמת המסוכנות העולה מהמבקש היא קיצונית בחומרתה – כפי שנלמד מהערכת המסוכנות בעניינו – קשה לקבל "ענישה טיפולית-שיקומית". זאת ועוד, לנוכח הניסיונות הרבים מטעם הגורמים הרלוונטיים לנסות ולטפל במבקש, אשר נכשלו בסופו של יום, אין מנוס מהטלת ענישה ממשית ומרתיעה בנסיבות העניין.

אין לי אלא לשוב ולהפנות לעובדות המקרה שלפנינו ולחומרתן, כאשר המבקש עוקב אחרי קשישה, נכנס לביתה, וכופה עצמו עליה, ואלמלא התנגדותה, הייתה פגיעתו אף קשה יותר.

לפנינו מבקש המנצל לא אחת את פער הגילים שבינו לבין קורבנותיו לצורך סיפוק גחמותיו המיניות.

מן הראוי ליתן ביטוי עונשי הולם לביצוע מעשים כדוגמת מעשיו של המבקש שלפניי, ובכך להרתיע הן את המבקש והן עבריינים פוטנציאליים אחרים, מביצוע מעשים שכאלה אשר פוגעים לא אחת בנפשותיהם של קורבנות העבירה ומוותרים את חותמם למשך שנים רבות בעתיד.

14. במאמר מוסגר יאמר כי אין בהחלטתו של בית המשפט לסטות מהמלצת שירות המבחן כדי לשנות ממסקנת האמורה. כידוע, המלצה זו מהווה שיקול אחד בלבד ממכלול השיקולים שעל בית המשפט לבחון בבואו לגזור את עונשו של נאשם (וראו: רע"פ 7377/18 חולדוקוב נ' מדינת ישראל (15.11.2018)).

הבקשה נדחית אפוא.

ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ב' בניסן התשע"ט (7.4.2019).

ש ו פ ט
